

<u>Číslo oznamu</u>	<u>Obsah</u>	<u>Strana</u>
	I <i>Informácie</i>	
	Súdny dvor	
	SÚDNY DVOR	
2004/C 201/01	Rozsudok Súdneho dvora (plenárne zasadnutie komora) z 22. júna 2004 vo veci C- 42/01: Portugalská republika proti Komisii Európskych spoločenstiev (Kontrola koncentrácií medzi podnikmi spoločenstvom — Článok 21 odsek 3 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 — Ochrana legitímnych záujmov členskými štátmi — Právomoc Komisie)	1
2004/C 201/02	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 17. júna 2004 vo veci C- 30/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Tribunal tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio - Cash & Carry SA proti Fazenda Pública/Registo Nacional de pessoas Colectivas, Ministério Público (Vrátenie neoprávnene zaplatenej dane — Lehota 90 dní na podanie žiadosti — Princíp účinnosti)	1
2004/C 201/03	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. júna 2004 vo veci C- 49/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Bundespatentgericht): Heidelberger Bauchemie GmbH (Ochranné známky — Aproximácia právnych predpisov — Smernica č. 89/104/EHS — Označenia, ktoré môžu tvoriť ochrannú známku — Kombinácia farieb — Modrá a žltá farba pre niektoré tovary v stavebníctve)	2
2004/C 201/04	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. júna 2004 vo veci C- 119/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (Nesplnenie povinnosti členskými štátmi — Článok 3 odsek 1 a článok 5 odsek 2 smernice 91/271/EHS — Vypúšťanie komunálnych odpadových vôd do citlivej oblasti — Nevytvorenie zberného systému — Nezavedenie náročnejšieho čistenia ako druhotné čistenie upravené v článku 4 uvedenej smernice)	2
2004/C 201/05	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. júna 2004 — Vo veci C- 212/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike (Nesplnenie povinnosti štátom — smernice 89/665/EHS a 92/13/EHS — nedostatočné prebratie — povinnosť ustanoviť v zákonoch týkajúcich sa verejného obstarávania preskúmovacie konanie umožňujúce neúspešným navrhovateľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o zadaní objednávky)	3

2004/C 201/06	Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. júna 2004 vo veci C- 0278/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Berufungssenat I der Region Linz bei Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH (Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Hovädzie mäso — Vývozné náhrady — Vrátenie neoprávnene získaných čiastok — Konania o nezrovnalostiach — Článok 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 — Priamy účinok — premlčacia doba — Prerušenie plynutia premlčacej doby)	4
2004/C 201/07	Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 24. júna 2004 vo veci C- 350/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu (Nesplnenie povinnosti štátom — Spracovávanie údajov osobného charakteru a ochrana súkromia v oblasti telekomunikácií — Články 6 a 9 smernice 97/66/ES — Nutnosť presného stanovenia dôvodov v odôvodnenom stanovisku)	4
2004/C 201/08	Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 24. júna 2004 vo veci C- 421/02: Komisia európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (Nesplnenie povinnosti štátom — smernica 85/337/EHS — neúplné prebratie)	5
2004/C 201/09	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 22. júna 2004 vo veci C-439/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Námorná doprava — Smernica 95/21/ES — Bezpečnosť na mori — Kontrola plavidiel členským štátom, v ktorého prístave sa nachádzajú — Nedostatočný počet kontrol)	5
2004/C 201/10	Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 17. júna 2004 vo veci C-99/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/52/ES — Transparentnosť finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnoprávnymi podnikmi — Nепrevzatie smernice v stanovenej lehote)	6
2004/C 201/11	Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. júna 2004 vo veci C-302/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/22/ES — Chov voľne žijúcich živočíchov v zoologických záhradách — Neprebratie v stanovenej lehote)	6
2004/C 201/12	Vec C-182/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/13	Vec C-183/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/14	Vec C-204/04: Žaloba podaná 7. mája 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko	7
2004/C 201/15	Vec C-217/04: Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Spojené kráľovstvo proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie	8
2004/C 201/16	Vec C-224/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Gorizia zo dňa 7. apríla 2004 vo veci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia	9

<u>Číslo oznamu</u>	Obsah (pokračovanie)	Strana
2004/C 201/17	Vec C- 229/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Hanseatisches Oberlandesgericht v Brémach zo dňa 27. mája 2004 vo veci Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche a Joachim Nitschke	9
2004/C 201/18	Vec C-230/04: Žaloba podaná 2. júna 2004: Komisia európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	9
2004/C 201/19	Vec C-231/04: Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale zo dňa 23. februára 2004 vo veci Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a iní proti Ministero delle politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto	10
2004/C 201/20	Vec C-233/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Arbeitsgericht Düsseldorf zo dňa 5. mája 2004 vo veci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Nemecko) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.	11
2004/C 201/21	Vec C-235/04: Žaloba podaná 4. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu	11
2004/C 201/22	Vec C-237/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Cagliari zo dňa 14. mája 2004 vo veci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA	12
2004/C 201/23	Vec C-250/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	12
2004/C 201/24	Vec C-251/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	13
2004/C 201/25	Vec C-252/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	13
2004/C 201/26	Vec C-253/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	13
2004/C 201/27	Vec C-254/04: Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike	14
2004/C 201/28	Vec C-258/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom cour de travail de Liège (9. komora) zo dňa 7. júna 2004 vo veci Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	Vec C-262/04: Žaloba podaná dňa 23. júna 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Nemeckej spolkovej republike	14
2004/C 201/30	Vec C-263/04: Žaloba podaná dňa 24. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike	15
2004/C 201/31	Vec C-276/04: Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný rozsudkom Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne zo dňa 5. apríla 2004 vo veci SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Výmaz veci C-258/03	15
2004/C 201/33	Výmaz veci C-382/03	15

SÚD PRVÉHO STUPŇA

2004/C 201/34	Pridelenie sudcov do jednotlivých komôr	16
2004/C 201/35	Rozsudok Súdu Prvého Stupňa z 25. mája 2004 vo veci T- 69/03: W. proti Európskemu parlamentu (Úradníci — Dávka na presťahovanie — Definícia pobytu — Dôkazy)	16
2004/C 201/36	Vec T-167/04: Žaloba podaná dňa 13. mája 2004: Die Asklepios Kliniken GmbH, Königstein-Falkenstein (Nemecko) proti Komisii Európskych spoločenstiev	16
2004/C 201/37	Vec T-177/04: Žaloba podaná dňa 14. mája 2004: easyJet Airline Company Limited proti Komisii Európskych spoločenstiev	17
2004/C 201/38	Vec T-178/04: Žaloba podaná dňa 17. mája 2004: MPS Group Inc. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	17
2004/C 201/39	Vec T-179/04: Žaloba podaná dňa 17. mája 2004: Siegfried Krahl proti Komisii Európskych spoločenstiev	18
2004/C 201/40	Vec T-186/04: Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	18
2004/C 201/41	Vec T-187/04: Žaloba podaná dňa 19. mája 2004: DJ (*) proti Komisii Európskych spoločenstiev	19
2004/C 201/42	Vec T-190/04: Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Société Freixenet S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu	20
2004/C 201/43	Vec T-191/04: Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	20
2004/C 201/44	Vec T-194/04: Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: Bavarian Lager Company proti Komisii Európskych spoločenstiev	21
2004/C 201/45	Vec T-202/04: Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: Madaus Aktiengesellschaft proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	22
2004/C 201/46	Vec T-207/04: Žaloba podaná dňa 4. júna 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev	23
2004/C 201/47	Vec T-209/04: Žaloba podaná dňa 10. júna 2004: Španielske kráľovstvo proti Komisii Európskych spoločenstiev	24
2004/C 201/48	Vec T-210/04: Žaloba podaná dňa 1. júna 2004: Andreas Mausolf proti Europolu	24

II Úvodné akty

.....

III Oznámenia

2004/C 201/49

Posledná publikácia Súdneho dvora v *Úradnom vestníku Európskej únie*

Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004 25

I

(Informácie)

SÚDNY DVOR

SÚDNY DVOR

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(plenárne zasadnutie komora)

z 22. júna 2004

vo veci C- 42/01: Portugalská republika proti Komisii
Európskych spoločenstiev*(Kontrola koncentrácií medzi podnikmi spoločenstvom —
Článok 21 odsek 3 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 —
Ochrana legitímnych záujmov členskými štátmi — Právomoc
Komisie)*

(2004/C 201/01)

(Jazyk konania: portugálčina)

*(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhod-
nutí Súdneho dvora“)*

Vo veci C- 42/01, Portugalská republika, (splnomocnený zástupca: L.I. Fernandes a L. Duarte, za pomoci M. Marques Mendes, advokát) proti Komisii Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: P. Oliver a M. França), predmetom ktorej je zrušenie rozhodnutia č. C(2000) 3543 final-PT Komisie z 22. novembra 2000 o konaní v súlade s článkom 21 nariadenia (EHS) č. 4064/89 Rady z 21. decembra 1989 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Vec č. COMP/M.2054 - Secil/Holderbank/Cimpor), Súdny dvor (plenárne zasadnutie komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr: P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J.N. Cunha Rodrigues, sudcovia A.La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric a S. von Bahr (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 22. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zamietá

2) Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 17. júna 2004

vo veci C- 30/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej
otázke podaný Tribunal tributário de Primeira Instância de
Lisboa): Recheio - Cash & Carry SA proti Fazenda Pública/
Registo Nacional de pessoas Colectivas, Ministério
Público ⁽¹⁾)*(Vrátenie neoprávnene zaplatenej dane — Lehota 90 dní na
podanie žiadosti — Princíp účinnosti)*

(2004/C 201/02)

(Jazyk konania: portugálčina)

*(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhod-
nutí Súdneho dvora“)*

Vo veci C- 30/02, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa (Portugalsko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Recheio - Cash & Carry SA a Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, Ministério Público, týkajúca sa výkladu práva spoločenstva v oblasti vrátenia neoprávnene vyrúbenej dane, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda komory P. Jann, sudcovia A. La Pergola, S von Bahr (spravodajca), R. Silva de Lapuerta, a K. Lenaerts, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 17. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Pokiaľ sa týka žiadosti o vrátenie dane zaplatenej v rozpore s právom spoločenstva, nie je v rozpore so zásadou účinnosti práva spoločenstva určenie prekluzívnej lehoty 90 dní, ktorá začína plynúť od konca lehoty, keď bola dobrovoľne zaplatená uvedená daň.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 97 z 20.4.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 24. júna 2004

vo veci C- 49/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Bundespatentgericht): Heidelberger Bauchemie GmbH (¹)

(Ochranné známky — Aproximácia právnych predpisov — Smernica č. 89/104/EHS — Označenia, ktoré môžu tvoriť ochrannú známku — Kombinácia farieb — Modrá a žltá farba pre niektoré tovary v stavebníctve)

(2004/C 201/03)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 49/02, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnemu dvoru v súlade s článkom 234 ES Bundespatentgericht na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula z konania prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom na návrh Heidelberger Bauchemie GmbH, týkajúcej sa výkladu článku 2 smernice Rady č. 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných znáмок, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda C.W.A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodriguez (sudca-spravodajca), R. Schintgen a N. Colneric, generálny advokát: P. Léger, tajomník: H. von Holstein, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Farby alebo kombinácia farieb uvedené v prihláške ochrannej známky uvedené abstraktne a bez kontúr, ktorých odtiene sú uvedené s odkazom na vzorky farieb a špecifikované s odkazom na medzinárodne uznávané triedenie farieb môžu predstavovať ochrannú známku v zmysle článku 2 prvej smernice Rady č. 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných znáмок, za podmienky, že:

- je preukázané, že farby alebo kombinácia farieb v skutočnosti spĺňajú funkciu označenia v kontexte, v ktorom sú použité a
- prihláška obsahuje systematické, stále a vopred určené usporiadanie predmetných farieb.

Aj keď kombinácia farieb spĺňa podmienky preto, aby mohla tvoriť ochrannú známku v zmysle článku 2 citovanej smernice, je potrebné,

aby úrad príslušný pre zápis ochranných znáмок preskúmal, či navrhovaná kombinácia spĺňa aj ostatné náležitosti pre zápis ochrannej známky, upravené v článku 3 tej istej smernice, pre tovary alebo služby podniku, ktorý zápis žiada, osobitne podľa článku 3 tej istej smernice. Pri tomto preskúmaní sa musia zohľadniť všetky okolnosti daného prípadu, vrátane predchádzajúceho používania označenia, ktorého zápis ako ochranná známka sa požaduje. Toto preskúmanie musí takisto brať ohľad na všeobecný záujem, ktorý prikazuje neobmedzovať neprímerane dostupnosť farieb pre iných podnikateľov ponúkajúcich tovary alebo služby totožného druhu, ako sú tie, pre ktoré sa navrhuje zápis ochrannej známky.

(¹) Ú. v. C 131 z 1.6.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 24. júna 2004

vo veci C- 119/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 3 odsek 1 a článok 5 odsek 2 smernice 91/271/EHS — Vypúšťanie komunálnych odpadových vôd do citlivej oblasti — Nevytvorenie zberného systému — Nezavedenie náročnejšieho čistenia ako druhotné čistenie upravené v článku 4 uvedenej smernice)

(2004/C 201/04)

(Jazyk konania: gréčtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 119/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: G. Valero Jordana a M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnený zástupca: E. Skandalou), predmetom ktorej je určenie, že Helénska republika si tým, že neprijala potrebné opatrenia na inštalovanie zberného systému komunálnych odpadových vôd v regióne Thriasio Pedio a tým, že nezavedla náročnejšie čistenie než druhotné čistenie komunálnych odpadových vôd v danom regióne skôr než sú vypustené do citlivej oblasti zálivu Eleusis, nesplnila

povinnosť vyplývajúcu z článku 3 odsek 1 a článku 5 odsek 2 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, s. 40) v znení zmien vyplývajúcich zo smernice Komisie 98/15/ES z 27. februára 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 91/271/EHS (Ú. v. ES L 67, s. 29), Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: J.-P. Puissochet a F. Macken (spravodajca), generálny advokát: F. G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. *Tým, že Helénska republika neprijala potrebné opatrenia na inštalovanie zberného systému komunálnych odpadových vôd v regióne Thrasio Pedio a tým, že nezavedla náročnejšie čistenie než druhotné čistenie komunálnych odpadových vôd v danom regióne skôr než sú vypustené do citlivej oblasti zálivu Eleusis, nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z článku 3 odsek 1 a z článku 5 odsek 2 smernice Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd v znení zmien vyplývajúcich zo smernice Komisie 98/15/ES z 27. februára 1998.*

2. *Helénska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. ES C 131 z 1.6.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 24. júna 2004

**Vo veci C- 212/02: Komisia Európskych spoločenstiev
proti Rakúskej republike (¹)**

(Nesplnenie povinnosti štátom — smernice 89/665/EHS a 92/13/EHS — nedostatočné prebratie — povinnosť ustanoviť v zákonoch týkajúcich sa verejného obstarávania preskúmacie konanie umožňujúce neúspešným navrhovateľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o zadaní objednávky)

(2004/C 201/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 212/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Nolin, zastúpený advokátom R. Roniger)

proti Rakúskej republike (splnomocnený zástupca: C. Pesendorfer a M. Fruhmann), predmetom ktorej je vyslovenie, že Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré sa jej ukládajú podľa článkov 2 odsek 1 písm. a), b) smernice Rady 89/665/EHS z 21. júna 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovaní postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. L 395, s. 33) a smernice Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992 ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore (Ú. v. L 76, s. 14), pretože Landesvergabegesetze (regionálne zákony týkajúce sa verejného obstarávania) Länder Salzburg, Štajersko, Dolné Rakúsko a Korutánsko neustanovujú vo všetkých prípadoch preskúmacie konanie umožňujúce neúspešnému navrhovateľovi dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o zadaní objednávky, Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda komory C. W. A. Timmermans, spravodajca M. J.-P. Puissochet a sudcovia R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, generálny advokát: M. Poiares Maduro, tajomník: M. R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) *Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré sa jej ukládajú podľa článkov 2 odsek 1 písm. a), b) smernice Rady 89/665/EHS z 21. júna 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovaní postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. L 395, s. 33) a smernice Rady 92/13/EHS z 25. februára 1992 ktorou sa koordinujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia o uplatňovaní právnych predpisov spoločenstva o postupoch verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energetickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, pretože Landesvergabegesetze (regionálne zákony týkajúce sa verejného obstarávania) Länder Salzburg, Štajersko, Dolné Rakúsko a Korutánsko neustanovujú vo všetkých prípadoch preskúmacie konanie umožňujúce neúspešnému navrhovateľovi dosiahnuť zrušenie rozhodnutia o pridelení objednávky.*

2) *Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

(¹) Ú. v. ES C 180, z 27.7.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(druhá komora)

z 24. júna 2004

vo veci C- 0278/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Berufungssenat I der Region Linz bei Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH ⁽¹⁾

(Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Hovädzie mäso — Vývozné náhrady — Vrátenie neoprávnene získaných čiastok — Konania o nezrovnalostiach — Článok 3 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 — Priamy účinok — premlčacia doba — Prerušenie plynutia premlčacej doby)

(2004/C 201/06)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 0278/02, predmetom ktorej je návrh podaný Súdnu dvoru v súlade s článkom 234 ES Berufungssenat I der Region Linz bei Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Rakúsko) na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula z konania vedeného pred týmto vnútroštátnym súdom, ktoré sa začalo na návrh Herbert Handlbauer GmbH, týkajúca sa výkladu čl. 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 zo dňa 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú.v. ES L 312, s. 1), Súdny dvor (druhá komora), v zložení: predseda komory C.W.A. Timmermans, sudcovia J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (spravodajca) a N. Colneric, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Článok 3 odsek 1, nariadenia ES, Euratom č. 2988/98 zo dňa 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev je v prípade neexistencie odvetvových predpisov práva spoločenstva stanovujúcich kratšiu premlčaciu dobu, ktorá však nesmie byť kratšia ako tri roky, alebo v prípade neexistencie vnútroštátnych právnych predpisov stanovujúcich dobu dlhšiu, bezprostredne použiteľný v členských štátoch, vrátane oblasti vývozných náhrad pre poľnohospodárske výrobky.
2. Článok 3, odsek 1, tretí pododsek nariadenia č. 2988/95 musí byť vykladaný tak, že oznámenie o vykonaní colnej kontroly dotknutému podniku je vyšetrovacím úkonom alebo úkonom, ktorým sa stíha protiprávnosť, ktoré môže prerušiť plynutie premlčacej doby uvedenej v článku 1 odsek 1 pododsek 1 tohto nariadenia len vtedy, ak postupy na ktoré sa vzťahujú podozrenia z protiprávnosti sú dostatočne presne vymedzené uvedeným úkonom.

⁽¹⁾ Ú.v. ES C 289, zo dňa 23.11.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 24. júna 2004

vo veci C- 350/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Holandskému kráľovstvu ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti štátom — Spracovávanie údajov osobného charakteru a ochrana súkromia v oblasti telekomunikácií — Články 6 a 9 smernice 97/66/ES — Nutnosť presného stanovenia dôvodov v odôvodnenom stanovisku)

(2004/C 201/07)

(Jazyk konania: holandčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 350/02, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Shotter a W. Wils) proti Holandskému kráľovstvu (splnomocnený zástupca: S. Terstal), predmetom ktorej je určenie, že Holandské kráľovstvo tým, že neprijalo nevyhnutnú zákonnú a podzákonnú právnu úpravu s cieľom prebrať do vnútroštátneho práva článku 6 a 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/66/ES z 15. decembra 1997 o spracovávaní údajov osobného charakteru a ochrane súkromného života v oblasti telekomunikácií (Ú.v. ES 1998, L 24, s. 1), alebo aspoň neoznámilo tieto ustanovenia Komisii si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy ES, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda P. Jann, sudcovia: A. La Pergola, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta a K. Lenaerts (spravodajca), generálny advokát: J. Kokott, tajomník: M.-F. Content, hlavná referentka, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Holandské kráľovstvo si nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 97/66/ES z 15. decembra 1997 o spracovávaní údajov osobného charakteru a ochrane súkromného života v oblasti telekomunikácií, pretože prebralo neúplne článok 6 vyššie uvedenej smernice a to z toho dôvodu, že na strane jednej článok 11.5 odsek 1 Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telekomunikačný zákon) odkazuje na všeobecné správne opatrenie, ktoré nebolo oznámené Komisii Európskych spoločenstiev a na strane druhej vykonávajúce ustanovenia spomínané v článku 11.5 odsek 3 Telekomunikačného zákona neboli oznámené Komisii a tiež z toho dôvodu, že neprebralo úplne článok 9 smernice.

- 2) Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.
- 3) Holandské kráľovstvo okrem toho, že znáša vlastné trovy, je povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii v rozsahu troch štvrtín.
- 4) Vo zvyšnej časti Komisia znáša trovy konania, ktoré jej vznikli.

(¹) Ú.v. ES C 323 z 21.12.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(tretia komora)

z 24. júna 2004

vo veci C- 421/02: Komisia európskych spoločenstiev proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — smernica 85/337/EHS — neúplné prebratie)

(2004/C 201/08)

(Jazyk konania: angličtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 421/02, Komisia európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: X. Lewis) proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnený zástupca: Ph. Ormond), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 4 odsek 2 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. L 175, s. 40), ktorá bola zmenená a doplnená smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 (Ú. v. L 73, s. 5), pokiaľ ide o vymenované projekty v prílohe II, bod 1 písm. b), c) tejto smernice, alebo aspoň tým, že neinformovalo o týchto opatreniach Komisiu, si nespĺnilo povinnosti, ktoré sa mu ukládajú na základe uvedenej smernice, Súdny dvor (tretia komora), v zložení: predseda komory: A. Rosas, sudcovia: R. Schintgen a N. Colneric (spravodajca), generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 24. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Neprijatím zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, v Škótsku a v Severnom Írsku, potrebných na dosiahnutie súladu s článkom 4 odsek 2 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkrom-

ných projektov na životné prostredie, ktorá bola zmenená a doplnená smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997, pokiaľ ide o vymenované projekty v prílohe II, bod 1 písm. c) tejto smernice a neoznámením prijatých opatrení s týmto cieľom v Anglicku a vo Walese, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nespĺnilo povinnosti, ktoré sa mu ukládajú na základe uvedenej smernice.

2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú.v. C 7 z 11.1.2002.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

z 22. júna 2004

vo veci C-439/02: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Námorná doprava — Smernica 95/21/ES — Bezpečnosť na mori — Kontrola plavidiel členským štátom, v ktorého prístave sa nachádzajú — Nedostatočný počet kontrol)

(2004/C 201/09)

(Jazyk konania: francúzština)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 439/02, Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnený zástupca: K. Simonsson a W. Wils) proti Francúzskej republike (splnomocnený zástupca: G. de Bergues a P. Boussarroque), ktorou sa domáha, aby Súdny dvor vyslovil, že Francúzska republika si tým, že nevykonala celkový počet ročných kontrol zodpovedajúci najmenej 25 % počtu rôznych plavidiel, ktoré vplávali do jej prístavov v rokoch 1999 a 2000, nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z článku 5 odsek 1 smernice Rady 95/21/ES z 19. júna 1995 týkajúcej sa presadzovania medzinárodných štandardov pre bezpečnosť lodí, ochranu proti znečisteniu a životné a pracovné podmienky na lodiach (prístavná štátna kontrola) vzhľadom k lodnej preprave, ktorá využíva prístavy spoločenstva a plaví sa vo vodách pod jurisdikciou členských štátov (Ú. v. ES L 157, s. 1), Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda C. Gulmann, sudcovia: S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta (spravodajca), generálny advokát: F.G. Jacobs, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 22. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Francúzska republika si tým, že nevykonala celkový počet ročných kontrol zodpovedajúci najmenej 25 % počtu rôznych plavidiel, ktoré vplávali do jej prístavov v rokoch 1999 a 2000, nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej z článku 5 odsek 1 smernice Rady 95/21/ES z 19. júna 1995 týkajúcej sa presadzovania medzinárodných štandardov pre bezpečnosť lodí, ochranu proti znečisteniu a životné a pracovné podmienky na lodiach (prístavná štátna kontrola) vzhľadom k lodnej preprave, ktorá využíva prístavy spoločenstva a plaví sa vo vodách pod jurisdikciou členských štátov.

2) Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 19 z 25.1.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

zo 17. júna 2004

vo veci C-99/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Írsku (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2000/52/ES — Transparentnosť finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnoprávnymi podnikmi — Neprevzatie smernice v stanovenej lehote)

(2004/C 201/10)

(Jazyk konania: angličtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 99/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: J. Flett) proti Írsku (splnomocnený zástupca: D. O'Hagan), ktorou sa domáha, aby Súdny dvor vyslovil, že Írsko si tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2000/52/ES z 26. júla 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 80/723/EHS o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnými podnikmi (Ú. v. ES L 193, s. 75) alebo tým, že neoznámilo Komisii tieto ustanovenia vnútroštátneho práva, nespĺnilo povinnosti vyplývajúce mu z tejto smernice, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predseda C. Gulmann, sudcovia: S. von Bahr (spravodajca) a R. Silva de

Lapuerta, generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 17. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Tým, že neprijalo zákony, predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2000/52/ES z 26. júla 2000, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 80/723/EHS o transparentnosti finančných vzťahov medzi členskými štátmi a verejnými podnikmi, si Írsko nespĺnilo povinnosti vyplývajúce mu z tejto smernice.

2) Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 101 z 26.4.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(štvrtá komora)

z 10. júna 2004

vo veci C-302/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 1999/22/ES — Chov voľne žijúcich živočíchov v zoologických záhradách — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2004/C 201/11)

(Jazyk konania: taliančina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C- 302/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. van Beek a R. Amorosi) proti Talianskej republike (splnomocnený zástupca: I. M. Braguglia, právna pomoc: G. de Bellis), predmetom ktorej je návrh, aby Súdny dvor vyslovil, že Talianska republika si tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 1999/22/ES Rady z 29. marca 1999 o chove voľne žijúcich živočíchov v zoologických záhradách (Ú. v. ES L 94, s. 24), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, Súdny dvor (štvrtá komora), v zložení: predseda J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), sudcovia: J.-P. Puissochet a K. Lenaerts, generálny advokát: P. Léger, tajomník: R. Grass, vyhlásil dňa 10. júna 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Talianska republika si tým, že neprijala zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 1999/22/ES Rady z 29. marca 1999 o chove voľne žijúcich živočíchov v zoologických záhradách, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. ES C 213 z 6.9.2003.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Vec C-182/04)

(2004/C 201/12)

Symvoulio tis Epikrateias (Grécko) uznesením z 3. marca 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 19. apríla 2004.

Otázky položené v rámci tejto veci sú totožné s otázkami položenými vo veci C-181/04.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Symvoulio tis Epikrateias zo dňa 3. marca 2004 vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Vec C-183/04)

(2004/C 201/13)

Symvoulio tis Epikrateias (Grécko) uznesením z 3. marca 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon, ktorý bol doručený Kancelárii Súdneho dvora dňa 19. apríla 2004.

Otázky položené v rámci tejto veci sú totožné s otázkami položenými vo veci C-181/04.

Žaloba podaná 7. mája 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-204/04)

(2004/C 201/14)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pani Nicola Yerrell, člen Právneho servisu Komisie a pán Horstpeter Krepell, sudca pracovnoprávneho súdu, ktorý bol pridelený Právnomu servisu Komisie v rámci programu výmeny vnútroštátnych zamestnancov verejnej služby, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 7. mája 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. rozhodol, že Spolková republika Nemecko porušila zásadu rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami, ktorá je obsiahnutá v článkoch 1, 2 a 5 smernice Rady 76/207/EHS (¹) a v doložke 4 prílohy k smernici Rady 97/81/ES (²) týkajúcej sa rámcovej dohody o práci na kratší pracovný čas, ktorú uzavreli UNICE, CEEPa ETUC tým, že nepriamo diskriminuje ženy,

ktoré tvoria prevažný podiel pracovníkov pracujúcich na týždenný pracovný čas kratší ako 18 hodín v nemeckej verejnej správe, tým, že im neumožňuje využívať aktívne volebné právo do rady zamestnancov v nasledujúcich prípadoch:

a) podľa § 14 odsek 2 Bundespersonalvertretungsgesetz (zákon o radách zamestnancov vo verejnej službe Spolkovej republiky) a tomuto predpisu zodpovedajúcej úprave v spolkových krajinách

- Bayern
- Berlin
- Bremen
- Hessen

pracovníckam na kratší pracovný čas, ktoré pravidelne pracujú menej ako 18 hodín týždenne, respektíve

b) v krajinách

- Mecklenburg-Vorpommern
- Sachsen
- Schleswig-Holstein
- Thüringen

pracovníckam na kratší pracovný čas, ktoré pracujú menej ako polovicu riadneho týždenného pracovného času,

c) v krajinách

- Baden-Württemberg
- Brandenburg
- Rheinland-Pfalz
- Sachsen-Anhalt

pracovníckam na kratší pracovný čas, ktoré pracujú menej ako tretinu riadneho týždenného pracovného času,

d) v krajine Nordrhein-Westfalen

pracovníckam na kratší pracovný čas, ktoré pracujú menej ako 2/5 riadneho týždenného pracovného času,

e) v krajine Niedersachsen

pracovníckam na kratší pracovný čas, ktoré v priebehu jedného roka pracujú počas viac ako 2 mesiacov menej ako 15 hodín týždenne.

2. zaviazal Spolkovú republiku Nemecko nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vylúčenie pracovníčok na kratší pracovný čas zamestnaných Spolkovou republikou a takmer všetkými spolkovými krajinami, ktoré spravidla pracujú kratšie ako 18 hodín týždenne (počet hodín je v niektorých spolkových krajinách stanovený o niečo nižšie), z možnosti byť volené do rád zamestnancov, znamená nepriamu diskrimináciu žien, pretože tieto tvoria prevažný podiel pracovníčok pracujúcich na kratší pracovný čas. Ide tu o porušenie smernice 76/207/EHS. Ďalej nie je táto úprava ani v súlade so smernicou 97/81/EHS, pretože podľa tejto nesmie byť s pracovníkmi na kratší pracovný čas zaobchádzané horšie ako s pracovníkmi na plný úväzok okrem prípadov, keď je rozdielne zaobchádzanie odôvodnené z vecných dôvodov.

Vecné dôvody pre vylúčenie z voliteľnosti tu však neexistujú. Obmedzenú prítomnosť predmetného personálu na pracovnom mieste možno kompenzovať pohyblivou úpravou pracovného času a prostredníctvom moderných prostriedkov komunikácie. Betriebsverfassungsgesetz (zákon o organizácii podniku), ktorý upravuje v súkromnom sektore hospodárstva voľbu člena podnikovej rady, voliteľnosť rovnakým spôsobom neobmedzuje. Takáto podniková rada má rovnaké úlohy ako rady zamestnancov vo verejnej službe. Zastúpenie vylúčenej skupiny v grémiách rady zamestnancov je nevyhnutné kvôli jej špeciickým záujmom, ktoré by ináč zostali nezohľadnené.

(¹) Ú. v. ES L 39, s. 40.

(²) Ú. v. ES L 14, s. 9.

Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Spojené kráľovstvo proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie

(Vec C-217/04)

(2004/C 201/15)

Spojené kráľovstvo, v zastúpení: Mark Bethell, splnomocnený zástupca; za právnej pomoci lord Goldsmith QC, Her Majesty's

Attorney General; Nicholas Paynes QC a Tim Ward, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo dňa 24. mája 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie.

Spojené kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil nariadenie (ES) č. 460/2004 Európskeho parlamentu a Rady zo dňa 10. marca 2004 o zriadení Európskej agentúry pre bezpečnosť sietí a informácií (¹);

— zaviazal Európsky parlament a Radu Európskej únie nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napádaným nariadením (nariadenie (ES) č. 460/2004, „nariadenie EABSI“) sa zakladá Európska agentúra pre bezpečnosť sietí a informácií („Agentúra“), ktorej úlohou je poskytovanie poradenstva a pomoci Komisii, členským štátom a podnikateľskej sfére v záležitostiach, ktoré sa týkajú bezpečnosti sietí a informácií v rozsahu nariadenia EABSI. Spojené kráľovstvo podporuje vytvorenie Agentúry, ale tvrdí, že článok 95 ES na to nevytvára príslušný právny základ. Nariadenie EABSI sa zaoberá výlučne vytvorením Agentúry ako orgánu Spoločenstva; stanovuje ciele a úlohy Agentúry a stanovuje opatrenia pre jej riadenie, organizáciu a pracovný program; okrem toho stanovuje opatrenia, ktoré sa týkajú rozpočtu Agentúry, jej právneho postavenia, výsad a imunit a pracovných jazykov. Ustanovenia nariadenia EABSI nadobúdajú účinnosť výlučne na úrovni inštitucionálneho práva Spoločenstva.

Spojené kráľovstvo tvrdí, že legislatívna právomoc prepožičaná článkom 95 ES je právomocou harmonizovať vnútroštátne zákony; nie je to právomoc vytvárať orgány Spoločenstva alebo zverovať takýmto orgánom úlohy. Tieto záležitosti sa nachádzajú mimo rámca vnútroštátneho práva, a právnou úpravou Spoločenstva, ktorou sa vytvára takýto orgán, alebo ktorou sa mu zverujú úlohy, sa nemôže harmonizovať vnútroštátne právo v zmysle článku 95.

Žiadne z ustanovení nariadenia EABSI ani nepriamo neaproximuje žiadne predpisy vnútroštátneho práva. Naopak, Agentúra je výslovne znemožnené zasahovať do kompetencií vnútroštátnych orgánov, a úlohy Agentúry, ktoré sú upravené v článku 1 odsek 3, sa nemajú dotýkať pôsobnosti členských štátov.

Ustanovenia nariadenia EABSI preto spadajú mimo právomoci harmonizovať, ktorá je zverená Parlamentu a Rade prostredníctvom článku 95, a jediným príslušným právnym základom pre taký akt by mohol byť článok 308 ES.

(¹) Ú. v. ES L 77, 13.3.2004, s. 1.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Gorizia zo dňa 7. apríla 2004 vo veci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Vec C-224/04)

(2004/C 201/16)

Tribunale di Gorizia (Taliansko) uznesením zo 7. apríla 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Azienda Agricola Roberto a Andrea Bogar proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) a Cospalat Friuli Venezia Giulia, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 28. mája 2004.

Tribunale di Gorizia žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

— Vzhľadom na to, že právna povaha dodatočného poplatku, ktorý sa vzťahuje na mlieko a mliečne výrobky, musí byť určená vo svetle ustanovení práva spoločenstva, na základe ktorého bol tento poplatok zavedený a na základe ktorého boli stanovené základné pravidlá jeho použitia (predovšetkým nariadením č. 856/84⁽¹⁾ z 31. marca 1984 a nariadením č. 3950/92⁽²⁾ z 28. decembra 1992), musia byť článok 1 nariadenia. (EHS) č 856/841 z 31. marca 1984 a článok 1 až 4 nariadenia č. 3950/922 z 28. decembra 1992 vyložené tak, že dodatočný poplatok, ktorý sa vzťahuje na mlieko a mliečne výrobky, je vo svojej podstate administratívnou sankciou, ktorú sú výrobcovia povinní zaplatiť, len ak boli prekročené stanovené množstvá či už úmyselne, alebo z nedbanlivosti?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 90 z 1.4.1984, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 405 z 31.12.1992, s. 1.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Hanseatisches Oberlandesgericht v Brémach zo dňa 27. mája 2004 vo veci Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche a Joachim Nitschke

(Vec C- 229/04)

(2004/C 201/17)

Hanseatisches Oberlandesgericht v Brémach (Nemecko) uznesením zo dňa 27. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych

spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke a Petra Schulzke-Lösche a Joachim Nitschke, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 2. júna 2004.

Hanseatisches Oberlandesgericht v Brémach žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Je v súlade s článkom 1 smernice Rady 85/577/EHS⁽¹⁾ podmieňovať práva spotrebiteľa, predovšetkým jeho právo odstúpiť od zmluvy, nielen tým, že zmluva bola uzatvorená v dome spotrebiteľa (podomový predaj) podľa článku 1 odsek 1 smernice, ale aj ďalšími kritériami ako vedomé zapojenie predajcom tretej osoby do uzatvárania zmluvy alebo nedbanlivosť predajcu v súvislosti s konaním tretej osoby pri odbyte prostredníctvom predaja v dome spotrebiteľa?
- 2) Je v súlade s článkom 5 odsek 2 smernice Rady 85/577/EHS, aby hypotekárny príjemca pôžičky, ktorý nielenže uzatvoril zmluvu o pôžičke v situácii podomového predaja, ale zároveň v situácii podomového predaja aj zariadil vyplatenie peňažnej sumy na konto, na ktoré už prakticky nemal dispozitívne právo, v prípade odstúpenia od zmluvy musel poskytovateľovi pôžičky vrátiť peňažnú sumu späť?
- 3) Je v súlade s článkom 5 odsek 2 smernice Rady 85/577/EHS, aby hypotekárny príjemca pôžičky, v prípade odstúpenia od zmluvy, bol povinný splatiť pôžičku ihneď a v plnej výške a nie v splátkových termínoch, stanovených v zmluve?
- 4) Je v súlade s článkom 5 odsek 2 smernice Rady 85/577/EHS, aby hypotekárny príjemca pôžičky, ktorý odstúpi od zmluvy a je povinný vrátiť peňažnú sumu, uhradil aj úroky podľa trhových zvyklostí?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 372, s. 31.

Žaloba podaná 2. júna 2004: Komisia európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike

(Vec C-230/04)

(2004/C 201/18)

Komisia európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Rozet, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 2. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia európskych spoločností navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že neumožnením započítania praxe a odpracovaných rokov vo verejnom sektore v inom členskom štáte štátnym príslušníkom spoločenstva, ktorí vykonávajú práce vo verejnom záujme vo francúzskom nemocničnom zariadení, Francúzska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 39 ES a z článku 7 nariadenia Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva⁽¹⁾;
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Členské štáty sú povinné započítavať odpracované obdobie migrujúcim pracovníkom v oblasti pracovnej činnosti porovnateľnej v inom členskom štáte pre účely nábora, platového zaradenia a určenia ich odpracovaných rokov v rámci vlastného výkonu prác vo verejnom záujme za rovnakých podmienok aké sa uplatňujú pre odpracované roky a odbornú prax získané v ich vlastných systémoch. Francúzska platná úprava neumožňuje započítanie praxe a odpracovaných rokov vo verejnom sektore iného členského štátu štátnym príslušníkom spoločenstva, ktorí vykonávajú práce vo verejnom záujme vo francúzskom nemocničnom zariadení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 257, z 19.10.1968, s. 2.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný uznesením Tribunale Amministrativo Regionale zo dňa 23. februára 2004 vo veci Concooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a iní proti Ministero delle politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto

(Vec C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Taliansko) uznesením z 23. februára 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločností návrh na začatie prejudiciálneho konania vo veci Concooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole a iní proti Ministero delle politiche Agricole e Forestali a Regione Veneto, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. júna 2004.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Môže byť Európska dohoda o pridružení medzi Európskymi spoločnosťami a ich členskými štátmi na strane jednej a Maďarskou republikou na strane druhej, uzatvorená 16. decembra 1991 (Ú. v. ES L 347 z 31. decembra 1993), platným a dostatočným právnym základom na to, aby bola na Európske spoločenstvo prenesená právomoc uzatvoriť dohodu medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o vzájomnej ochrane a kontrole názvov vín z 29. novembra 1993 (Ú. v. ES L 337 z 31. decembra 1993), berúc do úvahy predovšetkým článok 65 ods. 1, spoločné vyhlásenie č. 13 a prílohu XIII (body 3, 4 a 5) Európskej dohody z roku 1991 o možnej výhrade suverenity a právomoci členských štátov v záležitostiach vnútroštátnych zemepisných názvov, ktoré sa používajú v súvislosti s potravinárskymi výrobkami vrátane vínnych a o obmedzení akéhokoľvek prechodu právomoci v tejto oblasti na Európske spoločenstvo?
- 2) Mala by sa dohoda medzi Európskym spoločenstvom a Maďarskou republikou o ochrane a kontrole názvov vín z 29. novembra 1993 (Ú. v. ES L 337) upresňujúca ochranu zemepisných názvov, ktoré majú význam v kontexte duševného vlastníctva a obchodného vlastníctva, vyhlásiť, aj vzhľadom na stanovisko Súdneho dvora Európskych spoločností č. 1/94, ktoré sa týkalo výlučnej právomoci Európskeho spoločenstva, za neplatnú a neúčinnú v právnom poriadku spoločenstva, pretože dohoda ako taká nebola ratifikovaná jednotlivými členskými štátmi Európskeho spoločenstva?
- 3) V prípade, že sa má dohoda spoločenstva z roku 1993 (Ú. v. ES (1993) L 337) považovať za zákonnú a uplatniteľnú v celom rozsahu, mal by sa zákaz používania názvu „Tocai“ v Taliansku po roku 2007 vyplývajúci z listov, ktoré si strany dohody vymenili pri príležitosti jej uzavretia a ktoré sú k nej pripojené, považovať za neplatný a neúčinný, pretože je nezlučiteľný s pravidlami, ktoré upravujú rovnako znejúce zemepisné názvy, ktoré sú upravené v samotnej dohode (pozri článok 4 ods. 5 a protokol pripojený k dohode)?
- 4) Malo by byť Druhé spoločné vyhlásenie, ktoré je prílohou dohody z roku 1993 (Ú. v. ES 1993 L 337) a podľa ktorého si zmluvné strany v čase negociácií neboli vedomé existencie rovnako znejúcich názvov v spojitosti s európskymi a maďarskými vínami, považované za jasné skreslenie skutočnosti (berúc do úvahy, že talianske a maďarské názvy, ktoré sa používali na označenie vín „Tocai“ a ktoré popri sebe existovali celé storočia boli úradne uznané v roku 1948 v dohode medzi Talianskom a Maďarskom a odneďavna spadajú do oblasti pôsobnosti práva spoločenstva), ktorej výsledkom je neplatnosť tej časti dohody z roku 1993, ktorá zakazuje používanie názvu Tocai v Taliansku na základe článku 48 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve?

- 5) Má sa Dohoda o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (TRIPS), ktorá bola uzatvorená v rámci Svetovej obchodnej organizácie a vstúpila do platnosti 1. januára 1996, teda potom, ako nadobudla platnosť dohoda spoločenstva z roku 1993 (Ú. v. ES (1994) L 337) vykladať vo svetle článku 59 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve tak, že ustanovenia dohody TRIPS, ktoré upravujú rovnako znejúce názvy v oblasti vín, sa použijú namiesto ustanovení dohody spoločenstva z roku 1993 v prípade vzniku nezrovnalostí medzi oboma dohodami, vzhľadom na to, že zmluvné strany oboch dohôd sú rovnaké?
- 6) Musia sa v prípade dvoch názvov, ktoré znejú rovnako a označujú dve rôzne vína vyrábané v rôznych krajinách, ktoré sú zmluvnými stranami dohody TRIPS (a to jednak v prípade, že sa rovnako znejúci názov týka dvoch zemepisných označení používaných v oboch zmluvných štátoch a jednak v prípade, že sa rovnako znejúci názov vzťahuje na zemepisné označenie v jednom zmluvnom štáte a identické označenie sa vzťahuje na vinič tradične pestovaný v inom zmluvnom štáte) články 22 až 24 druhej hlavy tretej časti prílohy 1C Zmluvy o založení Svetovej obchodnej organizácie, obsahujúcej dohodu TRIPS (Ú. v. ES (1994) L 336), ktorá nadobudla platnosť 1. januára 1996, vykladať tak, že oba názvy sa môžu naďalej používať, pokiaľ boli v minulosti používané jednotlivými výrobcami buď v dobrej viere alebo počas obdobia aspoň 10 rokov pred 15. aprílom 1994 (článok 24 ods. 4) a každý názov jasne označuje krajinu alebo región alebo oblasť pôvodu chráneného vína tak, aby neboli spotrebiteľia uvedení do omylu?

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Arbeitsgericht Düsseldorf zo dňa 5. mája 2004 vo veci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Nemecko) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Vec C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemecko) uznesením z 5. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Nemecko) Limited a Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG., ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 3. júna 2004.

Arbeitsgericht Düsseldorf žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Pri skúmaní existencie prevodu podniku podľa článku 1 smernice 2001/23/ES ⁽¹⁾ – bez ohľadu na vlastnícke vzťahy – v prípade zadania novej objednávky v rámci všeobecnej úvahy, zistenie prevodu prevádzkových prostriedkov z pôvodného obstarávateľa na nového obstarávateľa, sa viaže na splnenie podmienky, že tieto prevádzkové prostriedky sú postúpené nadobúdateľovi za účelom samostatného hospodárskeho riadenia? Je pre uznanie prevodu prevádzkových prostriedkov preto nutné priznať obstarávateľovi právo rozhodovať o druhu a spôsobe užívania prevádzkových prostriedkov vo vlastnom ekonomickom záujme. Je potrebné rozlišovať, podľa toho či prevádzkové prostriedky zadávateľa sú „predmetom“ alebo „prostriedkom“ plnenia poskytovaného obstarávateľom?

2. V prípade kladnej odpovede Súdneho dvora:

- a) Je vyhradenie prevádzkových prostriedkov na samostatné ekonomické riadenie vylúčené, keď tieto boli obstarávateľovi dané zadávateľom k dispozícii len za účelom jednoduchého používania a výdavky súvisiace s údržbou, včítane s ňou spojenými nákladmi, uhrádza zadávateľ?
- b) Jedná sa o samostatné ekonomické riadenie obstarávateľom, keď v rámci kontroly cestujúcich na letiskách, obstarávateľ využíva zadávateľom inštalované bránové sondy, ručné sondy a röntgenové prístroje?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 82, s. 16.

Žaloba podaná 4. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Španielskemu kráľovstvu

(Vec C-235/04)

(2004/C 201/21)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Van Beek a G. Valero Jordana, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala 4. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Španielskemu kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Španielske kráľovstvo si tým, že neklasifikovalo osobitne chránené územia pre vtáctvo v dostatočnom počte a dostatočnej rozlohe za účelom poskytnutia ochrany všetkých vtákov uvedených v prílohe 1 smernice, ako aj sťahovavého vtáctva, ktoré v prílohe nie je uvedené, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 a ods. 2 Smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva⁽¹⁾;
2. zaviazal Španielske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 4 ods. 1 a ods. 2 smernice o ochrane voľne žijúceho vtáctva ukladajú členským štátom špecifickú povinnosť klasifikovať územia ako „osobitne chránené územia pre vtáctvo“ (OCHÚV) za účelom efektívnej ochrany druhov, ktoré sú uvedené v prílohe 1 citovanej smernice a tiež ostatných pravidelne sa vyskytujúcich sťahovavých druhov, s cieľom zabezpečenia ich prežitia a ich reprodukcie v oblasti ich rozšírenia. Táto povinnosť sa týka aspoň tých území, ktoré sú čo do počtu a rozlohy najvhodnejšie pre ochranu dotknutých druhov, berúc do úvahy mieru potreby ich ochrany. Dostatočný počet OCHÚV sa určuje podľa sledovaného cieľa.

Členské štáty majú v súvislosti s určením území, ktoré najlepšie zodpovedajú požiadavkám stanoveným v článku 4 smernice, určitý priestor na voľné uváženie. Svoje posúdenie však musia založiť výhradne na vedeckých ornitologických kritériách. V prípade Španielska je zoznam oblastí dôležitých pre vtáctvo (important bird areas – IBA) vypracovaný Španielskou ornitologickou spoločnosťou v roku 1998 (zoznam SEO/Birdlife 98) najviac dokumentovanou a najpresnejšou referenciou spomedzi tých, ktoré sú k dispozícii za účelom určenia najvhodnejších území pre ochranu a najmä na prežitie a reprodukciu dôležitých druhov. Tento zoznam je založený na vyrovnaných ornitologických kritériách, na základe ktorých je možné určiť, ktoré miesta sú najvhodnejšie pre zabezpečenie ochrany jednak všetkých druhov uvedených v prílohe 1 a tiež iných sťahovavých druhov. Zoznam tiež identifikuje prioritné územia ochrany vtákov v Španielsku.

Na základe porovnania území uvedených v zozname SEO/Birdlife 98 a území OCHÚV označených Španielskym kráľovstvom, pokiaľ ide o územie Španielska ako celok a po podrobnejšom preskúmaní aj o autonómne územné jednotky, je možné usúdiť, že počet a rozloha území kvalifikovaných ako OCHÚV sú nižšie ako počet území, ktoré môžu byť na základe vedeckých dôkazov označené za najvhodnejšie pre poskytnutie vhodnej ochrany pre vtáctvo uvedené v článku 4 smernice.

⁽¹⁾ Ú.v. ES L 103, z 25.4.1979, s. 1.

Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný uznesením Tribunale di Cagliari zo dňa 14. mája 2004 vo veci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA

(Vec C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari uznesením z 14. mája 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 7. júna 2004.

Tribunale di Cagliari žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

- 1) Predstavuje ustanovenie článku 33 zákona č. 240/02 nezlučiteľnú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES, poskytnutú v prospech Sotacarbo SpA, ktorá je navyše nezákonná, pretože nebola oznámená v súlade s čl. 88 ods. 3 ES?
- 2) Je vyššie uvedené ustanovenie v rozpore s článkami 43, 44, 48, 49 a nasl. ES v oblasti slobody usadiť sa a voľného pohybu služieb?

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-250/04)

(2004/C 201/23)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Georgios Zavvos a Michael Shotter z jej právnej sekcie, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika si neprijatím, alebo prípadným neoznámením Komisii zákonov, predpisov a administratívnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (Prístupová smernica), nesplnila svoje povinnosti podľa predmetnej smernice;

- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 24. júla 2003.

(¹) Úr. v. L 108, 24.4.2002, s. 7.

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-251/04)

(2004/C 201/24)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Georgios Zavvos a Knut Simonsson z jej právnej sekcie, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika si tým, že povoľuje poskytovať služby vlečenia remorkérom na otvorenom mori iba plavidlám plávajúcim pod Gréckou vlajkou neplní svoje povinnosti podľa článku 1 nariadenia Rady (EHS) č. 3577/92 (¹) zo 7. decembra 1992, ktorým sa uplatňuje zásada slobody poskytovania služieb na námornú dopravu v rámci členských štátov (námorná kobotáž);
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Účinná grécka právna úprava nie je v súlade s čl. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 3577/92.

(¹) Úr. v. L 364, 12.12.1992, s. 7.

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-252/04)

(2004/C 201/25)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Georgios Zavvos a Michael Shotter z jej právnej sekcie, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika si neprijatím alebo prípadným neoznámením Komisii zákonov, predpisov a administratívnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES (¹) zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (Smernica univerzálnej služby) nespĺnila svoje povinnosti podľa predmetnej smernice;
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 24. júla 2003.

(¹) Úr. v. L 108, 24.4.2002, s. 51.

Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-253/04)

(2004/C 201/26)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Georgios Zavvos a Michael Shotter z jej právnej sekcie, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika si neprijatím, alebo prípadným neoznámením Komisii zákonov, predpisov a administratívnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES (¹) zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (Rámcová smernica), nespĺnila svoje povinnosti podľa predmetnej smernice;
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 24. júla 2003.

(¹) Úr. v. L 108, 24.4.2002, s. 33.

**Žaloba podaná dňa 14. júna 2004 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Helénskej republike**

(Vec C-254/04)

(2004/C 201/27)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Georgios Zavvos a Michael Shotter z jej právnej sekcie, podala dňa 14. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- vyslovil, že Helénska republika si neprijatím, alebo prípadným neoznámením Komisii zákonov, predpisov a administratívnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES⁽¹⁾ zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (Smernica o povolení), nespĺnila svoje povinnosti podľa predmetnej smernice;
- zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie smernice uplynula 24. júla 2003.

⁽¹⁾ Úr. v. L 108, 24.4.2002, s. 21.

**Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný
rozsudkom cour de travail de Liège (9. komora) zo dňa 7.
júna 2004 vo veci Office national de l'emploi proti Ioannis
Ioannidis**

(Vec C-258/04)

(2004/C 201/28)

Cour de travail de Liège (9. komora) (Belgické kráľovstvo) rozsudkom zo 7. júna 2004 podal na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 17. júna 2004.

La cour de travail de Liège (9. komora) žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcej otázke:

Je právna úprava členského štátu (taká ako belgické kráľovské nariadenie z 25. novembra 1991 o úprave nezamestnanosti), ktorá ukladá s tým istým znením belgickým štátnym príslušníkom ako aj štátnym príslušníkom iných členských štátov podmienku ukončenia stredoškolského vzdelania len v škol-

ských zariadeniach organizovaných, podporovaných a uznávaných v jednom z troch vnútroštátnych komunit (tak ako to stanovuje článok 36 ods. 1, pododsek 1, 2°, a), vyššie uvedeného kráľovského nariadenia) pre priznanie, žiadateľom o prácu v zásade s vekom nižším ako 30 rokov, takzvaných čakacích dávok, a na základe ktorej sa odmietli mladému žiadateľovi o prácu tieto dávky priznať, žiadateľovi, ktorý nie je členom rodiny migrujúceho pracovníka, pričom ale je štátnym príslušníkom členského štátu v ktorom pred pohybom v rámci Únie navštevoval strednú školu a ukončil stredoškolské vzdelanie, uznané ako rovnocenné so vzdelaním, ktoré vyžadujú orgány štátu, v ktorom sa požiadalo o čakacie dávky, v rozpore s právom spoločenstva (osobitne s článkami 12, 17 a 18 zmluvy ES) ?

**Žaloba podaná dňa 23. júna 2004: Komisia Európskych
spoločenstiev proti Nemeckej spolkovej republike**

(Vec C-262/04)

(2004/C 201/29)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Walter Mölls a Karolina Mojzesowicz, členovia Právnej sekcie Komisie, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 23. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Nemeckej spolkovej republike.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Nemecká spolková republika porušuje svoje povinnosti, vyplývajúce z článku 9 smernice 2002/77/ES⁽¹⁾ zo 16. septembra 2002 o hospodárskej súťaži na trhoch elektronických komunikačných sietí a služieb tým, že neposkytla Komisii informácie, ktoré by jej umožnili potvrdiť, že ustanovenia tejto smernice boli dodržané.
- zaviazal Nemeckú spolkovú republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa článku 9 Smernice Komisie 2002/77/ES majú členské štáty najneskôr do 24. júla 2003 poskytnúť Komisii informácie, ktoré jej umožnia potvrdiť, že ustanovenia tejto smernice boli dodržané. Táto lehota uplynula bez toho, aby Nemecká spolková republika poskytla Komisii požadované informácie v zmysle článku 9 uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. ES, L 249, s. 21.

**Žaloba podaná dňa 24. júna 2004 Komisiou Európskych
spoločenstiev proti Francúzskej republike**

(Vec C-263/04)

(2004/C 201/30)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Gippini Fournier a K. Mojzesowicz, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 24. júna 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Francúzskej republike.

Komisia európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. vyslovil, že Francúzska republika si tým, že neposkytla Komisii také informácie, ktoré by jej umožnili potvrdiť splnenie ustanovení smernice 2002/77/ES⁽¹⁾, nesplnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 9 uvedenej smernice;
2. zaviazal Francúzsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 9 smernice 2002/77/ES ukladá členským štátom povinnosť poskytnúť Komisii najneskôr do 24. júla 2003 také informácie, ktoré jej umožnia potvrdiť splnenie ustanovení tejto smernice.

⁽¹⁾ Smernica Komisie 2002/77/ES zo 16. septembra 2002 o hospodárskej súťaži na trhoch elektronických komunikačných sietí a služieb (Ú. v. ES L 249, s. 21).

**Návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný
rozsudkom Tribunal des affaires de sécurité sociale de
Saint-Etienne zo dňa 5. apríla 2004 vo veci SAS Bricorama
France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome
d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des
Professions Industrielles et Commerciales – Caisse
ORGANIC**

(Vec C-276/04)

(2004/C 201/31)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne (Francúzsko) rozsudkom z 5. apríla 2004 podal na Súdny dvor

Európskych spoločenstiev návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke vo veci SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 29. júna 2004.

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne žiada Súdny dvor, aby rozhodol o otázke, či článok 87 zmluvy ES má byť vykladaný z tom zmysle, že štátna podpora, ktorú poskytlo Francúzsko v rámci C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants), F.I.S.A.C. (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce), pomoc pri začatí podnikania remeselníkov a obchodníkov a dotácia do systému starobného poistenia samostatne zárobkovo činných osôb v priemyselných a obchodných povolaniach ako aj v remeselníckych povolaniach, vytvárajú režim štátnej pomoci.

Výmaz veci C-258/03⁽¹⁾

(2004/C 201/32)

Uznesením zo 17. mája 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-258/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Francúzskej republike.

⁽¹⁾ Ú. v. C 213 z 6.9.2003.

Výmaz veci C-382/03⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

Uznesením z 11. mája 2004 predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev nariadil výmaz veci C-382/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court, Dublin): Ryanair Ltd proti Aer Rianta cpt.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 275 z 15.11.2003.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

PRIDELENIE SUDCOV DO JEDNOTLIVÝCH KOMÔR

(2004/C 201/34)

Na plenárnej schôdzi dňa 8. júla 2004 Súd prvého stupňa rozhodol potom, ako pani sudkyňa Trstenjak začala vykonávať svoju funkciu, takto zmeniť rozhodnutie plenárnej schôdze z 13. mája 2004 o pridelení sudcov do komôr:

Na obdobie od 8. júla 2004 do 31. augusta 2004 sú pridelení

do prvej komory, zloženej z troch sudcov:

predseda: pán Vesterdorf, sudcovia pán Mengozzi, pani Martins Ribeiro, pani Labucka a pani Trstenjak;

do prvej rozšírenej komory, zloženej z piatich sudcov:

predseda: pán Vesterdorf, sudcovia pán Mengozzi, pani Martins Ribeiro, pani Labucka a pani Trstenjak;

Ak v konaní o veciach bolo skončená písomná časť konania pred 8. júlom a bol stanovený deň pojednávania alebo sa toto pojednávanie už konalo, prvá komora zložená z troch sudcov alebo prvá rozšírená komora zložená z piatich sudcov budú zasadať v pôvodnom zložení pre účely ústnej časti konania, porady a rozsudku.

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA

z 25. mája 2004

vo veci T- 69/03: W. proti Európskemu parlamentu ⁽¹⁾

(Úradníci — Dávka na presťahovanie — Definícia pobytu — Dôkazy)

(2004/C 201/35)

(Jazyk konania: francúzština)

Vo veci T- 69/03, W., bývalý úradník Parlamentu Európskych spoločností, bytom v Folkestone (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: P. Goergen, advokát, proti Európskemu parlamentu (splnomocnení zástupcovia: J. de Wachter a L. Knudsen), predmetom ktorej je návrh na zrušenie rozhodnutia Európskeho

parlamentu z 3. júna 2002, ktorým bola žalobcovi odmietnutá dávka na presťahovanie, Súd prvého stupňa v zložení: J. D. Cooke, samosudca; tajomník: I. Natsinas, vyhlásil dňa 25. mája 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Žaloba sa zamieta.
- 2) Žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

(¹) Ú.v. ES C 101 z 26.4.2003.

Žaloba podaná dňa 13. mája 2004: Die Asklepios Kliniken GmbH, Königstein-Falkenstein (Nemecko) proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Jazyk konania: nemčina)

Die Asklepios Kliniken GmbH, Königstein-Falkenstein (Nemecko), v zastúpení: K. Fűßer, podal dňa 13. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyslovil, že Komisia nesplnila povinnosti vyplývajúce z článku 88 ES ako aj článku 10 odseku 1 a článku 13 odseku 1 nariadenia (ES) č. 659/1999 a to tým, že nereagovala na sťažnosť žalobcu zaslanú listom z 20. januára 2003 a nevydala žiadne rozhodnutie podľa článku 4 odsekov 2, 3 alebo 4 nariadenia (ES) č. 659/1999.

Zaviazal Komisiu na náhradu trov konania

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia Žalobca je spoločnosťou súkromného práva, výlučne v súkromnom vlastníctve, ktorá sa špecializuje na prevádzku nemocníc. Od januára 2003 sa dožaduje vydania rozhodnutia Komisie podľa článku 4 odsekov 2, 3 alebo 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 ohľadne údajného poskytovania pomoci nemocniciam vo verejnom vlastníctve v Spolkovej republike Nemecko.

Žalobca uvádza, že nemocnice v súkromnom vlastníctve sú financované v prevažnej miere z úhrad poskytnutých na základe zmlúv o zdravotnej starostlivosti uzatvorených s príslušnými zdravotnými poisťovňami a ich ústrediami, prípadne z priamych príspevkov na výstavbu nemocníc poskytovaných na základe plánu financovania nemocníc príslušnej spolkovej krajiny. Naproti tomu nemocnice vo verejnom vlastníctve môžu počítať okrem toho s tým, že ich časté prevádzkové straty budú uhradené príslušnými verejnými subjektami. Podľa názoru žalobcu sa u týchto platieb jedná o pomoc v zmysle článku 87 odseku 1 (ES), ktorá jednak podlieha oznamovacej povinnosti podľa článku 88 odseku 3 ES a za ďalšie nie je zlučiteľná so spoločným trhom.

Žalobca ďalej uvádza, že žaloba je dôvodná, nakoľko Komisia zostala nečinná napriek svojej povinnosti konať po obdržaní výzvy.

Žaloba podaná dňa 14. mája 2004: easyJet Airline Company Limited proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Jazyk konania: angličtina)

EasyJet Airline Company Limited, so sídlom v Luton (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: J. Cook, S. Dolan a J. Parker, advokáti, podal dňa 14. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisii zo dňa 11. februára 2004 vo veci COMP/M.3280 (Air France/KLM), vyhlasujúce koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom, s výhradou, v súlade s čl. 6 ods. 1 písm. b) a čl. 6 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 4064/89 (¹),
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V napadnutom rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že koncentrácia leteckých spoločností „Air France“ a „KLM“ má za následok vytvorenie alebo posilnenie dominantného postavenia na dohromady 14 medzimestských leteckých linkách. Komisia však vyhlásila, že koncentrácia je v súlade so spoločným trhom, pod podmienkou splnenia záväzkov prevzatých účastníkmi koncentrácie.

Žalobca, taktiež letecká spoločnosť, sa domáha zrušenia tohto rozhodnutia, odvolávajúc sa na niekoľko zjavných omylov súvisiacich s hodnotením, ktorých sa dopustila Komisia. Žalobca

tvrdí, že Komisia riadne nepreskúmala predovšetkým nasledujúce skutočnosti:

- posilnenie dominantného postavenia fúziou novovzniknutého subjektu na linkách, na ktorých sa Air France a KLM doposiaľ neprekrývali;
- či koncentrácia vytvorila alebo posilnila dominantné postavenie na trhoch letiskových služieb;
- účinky koncentracie na potenciálnu súťaž.

Ďalej žalobca tvrdí, že Komisia dostatočne neodôvodnila svoje závery, že letisko „Charles de Gaulle“ a „Orly“ v Paríži sú zastupiteľné. Nakoniec má žalobca za to, že záväzky účastníkov konania sú zjavne neprimerané pre obnovenie účinnej súťaže na trhoch, na ktorých existujú obavy z dominantného postavenia, a že Komisia sa dopustila omylu súvisiaceho s hodnotením, keď tieto záväzky prijala.

(¹) Ú.v. L 257/90, s. 13.

Žaloba podaná dňa 17. mája 2004: MPS Group Inc. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Jazyk konania: angličtina)

MPS Group Inc., so sídlom v Jacksonville, Florida, (USA) v zastúpení: K. O'Rourke a p. P. Kavanagh, solicitors, podal dňa 17. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT).

Modis-Distribuição Centralizada SA bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu zo 4. februára 2004 v časti, v ktorej vyhovel námietke číslo B000170599 týkajúcej sa nasledovných služieb triedy 35: „sprostredkovanie práce, poradenstvo v oblasti nábory pracovníkov; príprava výplatných listín; vedenie evidencie pracovného času; zabezpečovanie pracovníkov na dobu určitú a neurčitú“;
- subsidiárne zrušil rozhodnutie v časti, v ktorej sa týka nasledovných služieb triedy 35: „sprostredkovanie práce, poradenstvo v oblasti nábory pracovníkov; zabezpečovanie pracovníkov na dobu určitú a neurčitú“.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločnosti:	MPS Group Inc.
Dotknutá ochranná známka spoločnosti:	Prihláška ochrannej známky spoločnosti č. 77875 „MODIS“ pre služby triedy 35 (sprostredkovanie práce, poradenstvo v oblasti náboru pracovníkov; príprava výplatných listín,...) triedy 41 (školenia zamestnancov) a triedy 42 (psychometrické testovanie)
Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	Modis-Distribuição Centralizada SA
Namietaná ochranná známka alebo označenie:	Portugalská ochranná známka „MODIS“ pre služby triedy 35 (reklama, obchodný manažment a podnikové hospodárstvo)
Rozhodnutie námietkového oddelenia:	Zamietnutie prihlášky ochrannej známky spoločnosti pre triedy 35 a 41 a prijatie prihlášky pre triedu 42.
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia v časti, v ktorej vyhovel námietke ohľadne služieb prihlásených v triede 41, postúpenie vecí na ďalšie konanie preskúmateľovi a zamietnutie odvolania v ostatných častiach.
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 8 odsek 1 písmeno a) a článku 8 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ rozhodnutím, že predmetné služby sú podobné.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločnosti, Ú.v. ES L 11 z 11.1.1994, s. 1.

Žaloba podaná dňa 17. mája 2004: Siegfried Krahl proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Jazyk konania: francúzština)

Siegfried Krahl, bytom Záhreb (Chorvátsko), v zastúpení: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean Noël Louis a Etienne Marchall, advokáti, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 17. mája 2004 na Súd prvého stupňa

Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Komisie o vymáhaní denných náhrad, ktoré mu boli vyplatené počas obdobia, v rámci ktorého mu bolo poskytnuté dočasné ubytovanie;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca, ktorý je úradníkom Komisie, začal vykonávať svoju funkciu na delegácii Komisie v Záhrebe 2. februára 2002. Dňa 19. septembra 2002 sa nastáhoval do bytu, ktorý mu poskytla Komisia. Podľa napadnutého rozhodnutia Komisia pristúpila k vymáhaniu denných náhrad vyplatených žalobcovi počas vyššie uvedeného obdobia vzhľadom na to, že žalobca nemal na náhrady právo z dôvodu ubytovania v byte, ktorý mu bol poskytnutý Komisiou.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že bol porušený článok 10 prílohy VII služobného poriadku. Má za to, že Komisia mu poskytla dané ubytovanie len dočasne a do odvolania, čo nebráni vyplácaniu denných náhrad. Okrem toho sa žalobca dovoľáva porušeniu princípu legitímnej dôvery, nakoľko mu Komisia poskytla jasné záruky toho, že denné náhrady mu budú vyplácané počas ubytovania v predmetnom byte.

Žaloba podaná dňa 25. mája 2004: Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu

(Vec T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Jazyk konania: francúzština)

Spa Monopole, Compagnie Fermière de Spa, so sídlom v Spa (Belgicko), v zastúpení: Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse a Donatienne Moreau, advokáti, podala dňa 25. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Spaform Limited bola tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu z 25. februára 2004 vo veci R 0827/2002-4, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu námietkového oddelenia o zamietnutí námietky podanej žalobcom proti prihláške slovnnej ochrannej známky „SPAFORM“ pre výrobky tried 7, 9 a 11.
- zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia.

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločnosti: Spaform Limited

Dotknutá ochranná známka spoločnosti: Slovná ochranná známka „SPA-FORM“ – prihláška č. 609 776 podaná pre výrobky tried 7 (pumpy atď.), 9 (prístroje a pomôcky na meranie tlaku) a 11 (vane s víryvkami)

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: Žalobca.

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Vnútroštátna ochranná známka SPA pre výrobky triedy 32 (minerálne vody atď.)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania

Dôvody žaloby: Porušenie článku 18 odsek 1 nariadenia (ES) č. 2868/95⁽¹⁾. Na základe tohto článku námietkové oddelenie usúdilo, že informácie, ktoré mal Úrad k dispozícii, keď uplynula lehota na podanie námietky, mu neumožnili identifikovať skoršiu ochrannú známku. Žalobca spochybňuje tento záver.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločnosti, Ú.v. ES L 303 z 15.12.1995, s. 1-32.

Žaloba podaná dňa 19. mája 2004: DJ (*) proti Komisii Európskych spoločností

(Vec T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Jazyk konania: francúzština)

DJ (*) v zastúpení: Carlos Mourato, advokát, ktorý si zvolil adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal 19. mája 2004 na Súd

prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie odvolacieho hodnotiteľa z 22. júla 2003 v súvislosti s hodnotením služobného postupu (HSP) žalobcu, ktoré sa týkalo obdobia od 1. júla 2001 do 31. decembra 2002;
- zrušil implicitné rozhodnutie AIPN z 20. februára 2004, ktorým bola sťažnosť žalobcu zamietnutá;
- zaviazal žalovaného nahradiť trovy konania, ako aj nevyhnutné výdavky vynaložené na účely v rámci konania, najmä výdavky na určenie bydliska, cestovné výdavky, výdavky v súvislosti s pobytom ako aj odmenu a výdavky advokáta.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby sa žalobca predovšetkým odvoláva na súbor porušení procesných pravidiel hodnotenia ako aj vykonávacích predpisov k článku 43 služobného poriadku, teda:

- na skutočnosť, že jeho hodnotiteľom nemal byť ten, ktorý je uvedený v napadnutej správe, ale iná osoba, ktorá bola jeho hierarchickým nadriadeným,
- na absenciu konzultácie s predchádzajúcimi nadriadenými,
- na oneskorenosť druhého rozhovoru ako aj stanoviska odvolacieho hodnotiteľa,
- na údajne nesprávne menovanie predsedu hodnotiaceho výboru s paritným zastúpením.

Žalobca sa tiež odvoláva na porušenie princípu nezávislosti vnútorných audítorov vzhľadom na to, že jeden z členov hodnotiaceho výboru s paritným zastúpením bol pracovníkom generálneho riaditeľstva, ktoré bolo predmetom auditu vykonávaného žalobcom a vzhľadom na to, že odvolacím hodnotiteľom žalobcu bol generálny sekretár Komisie, ktorý tiež mohol podliehať auditu. Žalobca má za to, že za týchto okolností mal byť odvolacím hodnotiteľom podpredseda, ktorý je zodpovedný za reformu Komisie. Na záver sa žalobca dovoľáva porušenia povinnosti odôvodnenia, zásady rovnakého zaobchádzania ako aj zjavného omylu v posúdení zo strany hodnotiteľa.

(*) Údaje odstránené alebo vymazané v rámci zaistenia ochrany osobných dát a/alebo dôvernosti.

Žaloba podaná dňa 24. mája 2004: Société Freixenet S.A. proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu**(Vec T-190/04)**

(2004/C 201/42)

(Jazyk konania: francúzština)

Société Freixenet S.A., so sídlom v Sant Sadurní d'Anoia (Španielsko), v zastúpení: Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse a Donatienne Moreau, advokáti, podal dňa 24. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 11. februára 2004 (vec R 97/2001-4) a rozhodol, že prihláška ochrannej známky spoločenstva č. 32532 sa uverejní v súlade s článkom 40 nariadenia č. 40/94;
- subsidiárne zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 11. februára 2004 (vec R 97/2001-4);
- zaviazal Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	Žalobca.
Prihlasovaná ochranná známka spoločenstva:	Trojrozmerná ochranná známka v tvare bielej vybrúsenej fľaše (prihláška č. 32532)
Výrobky a služby:	Výrobky triedy 33 (perlivé vína)
Rozhodnutie prieskumového oddelenia:	Zamietnutie prihlášky.
Rozhodnutie odvolacieho senátu:	Zamietnutie odvolania.
Dôvody žaloby:	Porušenie článku 73 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾ tým, že rozhodnutie odvolacieho senátu je založené na viacerých skutočnostiach, ku ktorým žalobca nemal možnosť predložiť svoje pripomienky a porušenie článku 7 odsek 1 písmeno b a článku 7 odseku 3 tohto nariadenia založené na skutočnosti, že dotknutá ochranná známka má vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť.

Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)**(Vec T-191/04)**

(2004/C 201/43)

(Jazyk konania: angličtina)

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, so sídlom v Düsseldorfe (Nemecko), v zastúpení: R. Kaas, advokát, podal dňa 27. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Tesco Stores Limited bol tiež účastníkom konania pred prvým odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 23. mája 2004 vo veci R 486/2003-1;
- zaviazal Úrad na náhradu trov konania.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva:	MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Dotknutá ochranná známka spoločenstva:	Obrazová ochranná známka „METRO“ pre výrobky, ktoré nie sú sporné v tomto konaní (žiadosť o zápis č. 000 779 116)
Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke:	Tesco Stores Limited

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Vnútroštátna slovná ochranná známka „METRO“

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia

Dôvody žaloby: Žalobca tvrdí, že dátumom kedy musí byť účinné staršie právo, na ktorom sa zakladá dôvodnosť námietky, a o ktorom dôkazné bremeno musí byť unesené je ten dátum, kedy námietkové oddelenie rozhodlo, prípadne dátum uplynutia lehoty určenej pre predloženie ďalších dôkazov. Na podporu svojej žaloby sa žalobca dovoláva porušenia podmienok konania uvedených v článku 74 nariadenia Rady (ES) č. 40/94 ⁽¹⁾, v pravidlách 16 a 20 nariadenia Komisie č. 2868/95 ⁽²⁾ Podľa žalobcu článok 8 odsek 1 písmeno b) nariadenia Rady (ES) č. 40/94 neustanovuje, že platnosť staršej ochrannej známky je požadovaná len v čase podania námietky.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva, Ú.v. ES L 11 z 11.1.1994, s. 1.

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995 ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) o ochrannej známke spoločenstva, Ú.v. ES L 303, s. 1.

Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: Bavarian Lager Company proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Jazyk konania: angličtina)

Bavarian Lager Company, so sídlom v Clitheroe, Spojené kráľovstvo, v zastúpení: J. Pearson a C. Bright, advokáti, ktorí si

zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podal dňa 27. mája 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyslovil, že skutočnosť, že Komisia súhlasila so zmenou článku 7 odsek 2 písm. a) Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 (S.I. 1989 č. 2390) („ustanovenie o hostovskom pive“), ktorú vykonala vláda Spojeného kráľovstva, je v rozpore s článkom 28 (vtedajší článok 30) Zmluvy o ES;
- vyslovil, že Komisia nemala súhlasiť s vyššie uvedenou zmenou, a že keď tak urobila, porušila článok 28 (vtedajší článok 30) Zmluvy o ES;
- zrušil rozhodnutie Komisie zo dňa 18. marca 2004, ktorým sa zamieta sprístupnenie niektorých dokumentov žalobcovi;
- nariadil Komisii, aby predložila úplný zoznam mien osôb zúčastnených na rokovaní, ktoré sa konalo 11. októbra 1996 a na ktorom boli prítomní úradníci z Generálneho riaditeľstva pre vnútorný trh, úradníci z Government Department of Trade and Industry Spojeného kráľovstva a zástupcovia Confédération des Brasseurs du Marché Commun; a
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalujúca spoločnosť bola založená dňa 28. mája 1992 za účelom dovozu nemeckého piva na jeho predaj v hostincoch v Spojenom kráľovstve. V roku 1993 podal žalobca Komisii sťažnosť kvôli údajnému porušeniu článku 28 ES (vtedy článku 30 zmluvy o ES) v súvislosti s „ustanovením o hostovskom pive“ v právnej úprave Spojeného kráľovstva. Podľa tohto ustanovenia sú pivovary povinné umožniť hostincom, ktoré sú s nimi viazané exkluzívnymi nákupnými zmluvami, aby ponúkali aj „hostovské“ pivo z iného pivovaru. Hostovské pivo pritom muselo byť pivom, ktoré prešlo kvasným procesom v sude, z ktorého bolo predávané, čo je typ piva, ktoré sa takmer výlučne vyrába len v Spojenom kráľovstve. Na pivo predávané žalobcom, podobne ako väčšinu pív vyrábaných mimo Spojeného kráľovstva, sa toto ustanovenie teda nevzťahuje a žalobca sa domnieva, že toto opatrenie má rovnaký účinok ako kvantitatívne obmedzenie. V liste zo dňa 21. apríla 1997 Komisia informovala žalobcu, že vzhľadom na navrhovanú zmenu ustanovenia o hostovskom pive bolo konanie proti Spojenému kráľovstvu prerušené a že bude ukončené, len čo bude zmena prijatá.

Dňa 5. decembra 2003 požiadal žalobca Komisiu, aby mu na základe nariadenia 1049/2001⁽¹⁾ poskytla plný prístup k zápisu z rokovania o tejto veci, ktoré sa konalo dňa 11. októbra 1996 medzi zástupcami Komisie, vlády Spojeného kráľovstva a pivovarmi. Žalobca konkrétne požiadal Komisiu o odhalenie totožnosti niektorých osôb, ktorých mená boli v zápise, ktorý bol predtým sprístupnený žalobcovi, zakryté. Komisia zamietla žalobcovu žiadosť a potvrdila svoje zamietnutie v liste Generálneho tajomníka žalobcovi zo dňa 18. marca 2004. Pri podpore svojho odmietnutia sa odvolávala na potrebu chrániť osobné údaje osôb zúčastnených na rokovaní a uviedla, že zverejnenie totožnosti osôb poskytujúcich informácie pre Komisiu by mohlo ohroziť spôsobilosť Komisie uskutočňovať vyšetrovanie v takýchto prípadoch.

Vo svojej žalobe žalobca predovšetkým navrhuje, aby Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie Komisie o prerušení konania proti Spojenému kráľovstvu. V tejto súvislosti sa žalobca odvoláva na porušenie článkov 28 a 12 ES.

Čo sa týka odmietnutia Komisie poskytnúť prístup k vyžiadaným dokumentom, žalobca tvrdí, že článok 2 nariadenia č. 1049/2001 zaväzuje Komisiu úplne sprístupniť totožnosť osôb, ktoré sa zúčastnili na predmetnom rokovaní a že sa neuplatní žiadna z výnimiek obsiahnutých v článku 4. Žalobca ďalej namietá, že na výnimku obsiahnutú v článku 4 odsek 3 netreba brať ohľad, pretože prevažuje verejný záujem na sprístupnení.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o verejnom prístupe k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. EŠ L 145, 31.5.2001, s. 43-48.

Žaloba podaná dňa 27. mája 2004: Madaus Aktiengesellschaft proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Vec T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Jazyk konania: bude určený podľa článku 131 odsek 2 Rokovacieho poriadku jazyk v ktorom bola podaná žaloba: angličtina)

Madaus Aktiengesellschaft, so sídlom v Köln (Nemecko), v zastúpení: I. Valdelomar Serrano, advokát, podal dňa 27. mája

2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu.

Optima Health Limited bol tiež účastníkom konania pred odvolacím senátom.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— uznal, že OHIM sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia dopustil právneho omylu;

— zrušil napadnuté rozhodnutie.

Dôvody žaloby a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky spoločenstva: Optima Healthcare Limited, po zmene Optima Health Ltd.

Dotknutá ochranná známka spoločenstva: Slovná ochranná známka „ECHINAID“ pre výrobky triedy 5 (vitamíny, potravinové doplnky, bylinné prípravky, farmaceutické a lekárske prípravky), prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 1 666 239

Namietaný majiteľ ochrannej známky alebo označenia v konaní o námietke: Madaus AG

Namietaná ochranná známka alebo označenie: Medzinárodná slovná ochranná známka „ECHINACIN“ pre výrobky triedy 5 (chemické farmaceutické prípravky)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: Zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: Zamietnutie odvolania podaného spoločnosťou Madaus

Dôvody žaloby: Žalobca tvrdí, že sa odvolací senát mýli pri použití pojmov relevantné územie a relevantná verejnosť. Žalobca ďalej tvrdí, že predpona Echina nie je opisná a jestvuje možnosť zámieny medzi značkami.

Žaloba podaná dňa 4. júna 2004: Talianska republika proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Jazyk konania: taliančina)

Talianska republika v zastúpení: Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, podala 4. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil oznámenie Európskej komisie č. E2/LP D(2004) 712 z 25. marca 2004, doručené 26. marca 2004, ktorým Európska komisia, generálne riaditeľstvo Regionálna politika, oznámila rozhodnutie, podľa ktorého sa čiastky týkajúce sa príslušných platieb na účet (platby na účet uhrádzané v rámci režimov pomoci na všetky programy, na ktoré sa vzťahujú ciele 1 a 2) musia v budúcich oznámeniach o platbe jasne uviesť podľa pravidiel určených v liste komisára Barniera, a tiež všetky súvisiace akty a akty, ktoré boli podkladom pre napadnutý akt;
- subsidiárne a podľa potreby zrušil nariadenie Komisie (ES) 448/2004 z 10. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1685/2000 ustanovujúce podrobné pravidlá pre výkon nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o oprávnenosť výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi;
- v každom prípade zrušil všetky súvisiace akty, ktoré boli podkladom pre napadnutý akt;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska republika napáda pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev oznámenie Európskej komisie z 25. marca 2004 č. E2/LP D(2004) 712, týkajúce sa platieb na účet v rámci režimov pomoci (POP vedecký výskum, technologický rozvoj a vysoko odborné vzdelávanie) ako i podľa potreby nariadenie Komisie (ES) č. 448/2004 10. marca 2004⁽¹⁾ o oprávnenosti výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi.

Na podporu svojich žalobných návrhov týkajúcich sa oznámenia z 25. marca 2004 sa žalobca odvoláva na:

- porušenie podstatných formálnych náležitostí vzhľadom na úplne chýbajúce odôvodnenie ako i na nedostatočný právny základ aktu, ktorý je predmetom žaloby, pričom nebol dodržaný postup stanovený internými normami na účely prijímania aktov žalovaného;
- porušenie článku 9 nariadenia Komisie (ES) č. 438/2001⁽²⁾ z dôvodu nedodržania účtovných ustanovení, ktoré sú v ňom obsiahnuté;
- porušenie článku 32 základného nariadenia⁽³⁾ a nariadenia Komisie č. 448/04, ktoré platenie platieb na účet podriaďujú jedinému dôkazu, že štát, ktorý je „konečným príjemcom“, previedol čiastky s nimi spojené konečnému adresátovi investície;
- porušenie nariadenia č. 448/04 z dôvodu porušenia ako zásady rovnosti, tak i právnej istoty, a tiež z dôvodu rozpornosti dôvodov napadnutého oznámenia.

Pokiaľ ide o nariadenie č. 448/04, žalobca uvádza porušenie:

- noriem v oblasti oprávnenosti výdavkov stanovených základným nariadením;
- noriem upravujúcich finančnú kontrolu (ktoré nestanovujú povinnosti, na ktoré sa odvoláva Komisia);
- zásady proporcionality, keďže Komisia vyžaduje dodatočné dôkazy v porovnaní s tým, čo je stanovené a čo je potrebné;
- zásady zákazu retroaktivity, keďže nariadenie č. 448/04 obsahuje ustanovenia, ktoré majú retroaktívny účinok vzťahujúci sa na viac ako 44 mesiacov pred jeho prijatím, čo je určite neprijateľné vzhľadom na všeobecné zásady v oblasti vydávania zákonov a nariadení.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 448/2004 10. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1685/2000 ustanovujúce podrobné pravidlá pre výkon nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o oprávnenosť výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi a ktorým sa ruší nariadenie (ES) č. 1145/2003 (Ú. v. ES L 72 z 11. marca 2004, s. 66).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 438/2001 z 2. marca 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999, pokiaľ ide o systémy riadenia a kontroly pre pomoc poskytovanú v rámci štrukturálnych fondov (Ú. v. ES L 63 z 3. marca 2001, s. 21).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161 z 26. júna 1999, s. 1).

**Žaloba podaná dňa 10. júna 2004: Španielske kráľovstvo
proti Komisii Európskych spoločností**

(Vec T-209/04)

(2004/C 201/47)

((Jazyk konania: španielčina))

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, ktorá si zvolila adresu na doručovanie v Luxemburgu, podalo dňa 10. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Komisii Európskych spoločností.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- vyslovil, že Komisia si tým, že nerozhodla v primeranej lehote o schváleníach požadovaných španielskymi úradmi, nespĺnila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 7 odsek 3 nariadenia č. 2792/1999, v znení nariadenia č. 2369/2002, a je teda zodpovedná za nečinnosť, a
- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Španielske úrady požiadali Komisiu o udelenie niekoľkých výnimiek, aby mohli poskytnúť pomoc na založenie spoločných podnikov, ktoré je upravené nariadením Rady (ES) č. 2792/1999 zo 17. decembra 1999, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá a postupy týkajúce sa štruktúrálnej pomoci spoločnosti v sektore rybníctva, v znení nariadenia Rady (ES) č. 2369/2002 z 20. decembra 2002⁽¹⁾. Keď dochádza k trvalému prevodu plavidla do tretej krajiny, ktorá nemá s Európskym spoločenstvom dohodu o rybníctve, je nevyhnutné, aby Komisia udelila príslušnú výnimku (článok 7 odsek 3 nariadenia č. 2792/1999 v znení nariadenia č. 2369/2002). Túto pomoc môžu vnútroštátne orgány poskytovať len do 31. decembra 2004.

Komisia bola dňa 16. februára 2004 oficiálne vyzvaná, aby rozhodla o doteraz nevybavených žiadostiach, a keďže zatiaľ nerozhodla o žiadnej z nich, rozhodlo sa Španielske kráľovstvo podať proti Komisii žalobu, pričom vzalo do úvahy okrem iného aj to, že španielske úrady, ktoré čakajú na rozhodnutie

Komisie o žiadaných výnimkách, už prekročili lehoty, ktoré im vnútroštátne právo stanovuje na vydanie rozhodnutia.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 2369/2002 z 20. decembra 2002, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2792/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá a postupy týkajúce sa štruktúrálnej pomoci spoločnosti v sektore rybníctva.

**Žaloba podaná dňa 1. júna 2004: Andreas Mausolf proti
Europolu**

(Vec T-210/04)

(2004/C 201/48)

((Jazyk konania: holandsčina))

Andreas Mausolf, v zastúpení: M. F. Baltussen a P. de Casparis, advokáti, podal 1. júna 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločností žalobu proti Europolu.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie Europolu zo dňa 1. marca 2004 o zamietnutí sťažnosti/, ktorým zamietol sťažnosť žalobcu proti rozhodnutiu zo dňa 2. januára 2003 a súčasne zrušil napadnuté rozhodnutie zo dňa 2. januára 2003;
- zaviazal Europol, aby zaradil žalobcu do vyššieho platového stupňa s účinnosťou od 1. júla 2002
- zaviazal Europol, aby vyplatil žalobcovi túto zodpovedajúcu sumu v priebehu 48 hodín po vyhlásení rozsudku v tejto veci spolu s dlžnými/príslušnými zákonnými úrokmi podľa holandského práva;
- zaviazal Europol nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na podporu svojej žaloby uvádza porušenie článku 29 Služobného poriadku Europolu ako aj prekročenie práva voľnej úvahy/rozhodovacej právomoci a porušenie zásady legitímnej dôvery.

III

(Oznámenia)

(2004/C 201/49)

Posledná publikácia Súdneho dvora v Úradnom vestníku Európskej únie

Ú. v. EÚ C 190, 24.7.2004

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 179, 10.7.2004

Ú. v. EÚ C 168, 26.6.2004

Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004

Ú. v. EÚ C 146, 29.5.2004

Tieto texty sú dostupné na adresách:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
